

Sobota, 02.03.2024, ráno

Panna Mária

Nectí si Máriu ten, kto odmieta žiť ako ona.

Pri Ježišovom kríži stála jeho Matka, sestra jeho matky, Mária Kleopasova, a Mária Magdaléna. Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa, tvoj syn!“ Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe. (Jn 19, 25 – 27)

Brali sme sa mladí - ja som mala 19 a manžel 23 rokov. Narodili sa nám dve deti - syn a dcéra. Postavili sme si dom. Darilo sa nám v živote i kariére. Boli sme sebestační - naša finančná situácia sa z roka na rok zlepšovala. Chodili sme na rôzne spoločenské akcie, zahraničné dovolenky, žili sme rušným životom. A možno tu to začalo škripať - postupne sme začali prepadať materializmu a konzumnému spôsobu života. Deti rástli a manžel mal čoraz menej a menej času na rodinu. Raz musel ísť tam, inokedy zasa tam a nebolo to iba pracovne. Prednosť dostali kamaráti, krčma, kaviarne... Príchody domov boli nad ránom alebo až ráno, keď deti vstávali a ja som pripravovala raňajky. Po mojom oznámení, že som tehotná, utekal čoraz častejšie z domu. Nechcel tretie dieťa. Trval na tom, aby som si situáciu vyriešila sama a šla na potrat. Ale na príhovor Panny Márie som to predsa len ustála a aj manžel to postupne prijal. Trvalo asi rok, kým sa začala badateľná zmena v jeho správaní. Našťastie - alebo vďaka Bohu - k dobrému. Začal obmedzovať výlety s kamarátmi, návštevy krčmy, čoraz viac sa venoval deťom - všetkým trom. Ešte stále je na ňom čo zlepšovať, ale samozrejme aj na mne, na našom manželstve a vo výchove našich detí. Mali sme obrovskú krízu v období, keď som odhalila jeho kávičkovanie s inými ženami, keď sa navzájom kryli s kamarátmi, aby im ich manželky na nič neprišli. Nech už to bolo akokoľvek, dúfam, že si uvedomuje, čo chce. Obrátil sa naspäť k svojej rodine, stáva sa z neho iný manžel a otec, než bol predtým. Za jeho obrátenie ďakujem Panne Márii. Do jej rúk som vložila nielen naše manželstvo, ale celú našu rodinu. Nech nás naša Matka Mária aj naďalej ochraňuje od všetkého zlého na tele i na duchu.

Keď bol kardinál Joachim Meisner v roku 1980 menovaný za biskupa v Berlíne, jeden Berlínčan mu pri tejto príležitosti napísal: „Privedte naše mesto bližšie k Márii.“ Neviem si predstaviť, že by si kresťan katolík nevážil a nectil Panu Máriu. Úcta k Panne Márii je totiž prepojená s úctou voči

Bohu, tak ako je matka v úzkom vzťahu k svojmu synovi. Ved' kto má v úcte matku, ctí si i otca i syna, ktorých dobrá matka miluje. A platí to aj naopak.

Jeden muž raz na mariánskej púti zastavil bruselského arcibiskupa, kardinála Merciera a povedal mu: *Ja kráčam k Bohu bezprostredne, priamo a bez medzi zastávky!* A kardinál Mercier mu odpovedal: *Aj ja! Ale ja k nemu idem nesený na rukách matky! Idem k Bohu na rukách matky a viem, že takto ho vždy nájdem!*

Na námietku, že niektorí katolíci majú radšej Pannu Máriu ako Pána Ježiša, odpovedá sv. Maximilián Kolbe, ktorému tiež raz vyčítali prehnanosť v mariánskej úcte. Hovoril: *Môže snád' niekto povedať, že miluje Nepoškvrnenú viac, ako ju miloval jej Syn Ježiš?* A teda, keď ju on tak miloval, prečo by som ju nemohol milovať aj ja? Obracať sa s láskou a dôverou k Panne Márii, znamená už týmto samým úkonom, obracať sa k Božiemu Synovi. Najkrajšie stretnutie s Kristom sa vždy udeje vďaka nápomocnému vedeniu jeho Matky. Máriu od Ježiša nemožno oddeliť. *Lebo keď Cirkev hľadá Krista, klope vždy na dvere matkinho domu a prosí: ukáž nám Ježiša!*

Otázky na zamyslenie:

- 1. Mária je Božia Matka. Je aj mojou matkou?*
- 2. Pomáha mi Mária na ceste k Ježišovi?*
- 3. Ako klopem na dvere Máriinho srdca?*